

ת"פ 18313/01/21 - מדינת ישראל נגד אלדר שימול, אגניהו זמאלה, אביאל זיתוני, שלומי חיוט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18313-01-21 מדינת ישראל נ' שימול ואח' 10 יולי 2023

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא
המאשימה מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד אורי גולדשטיין

נגד

הנאשמים
1. אלדר שימול
על-ידי ב"כ עו"ד אייל אוחיון
2. אגניהו זמאלה
על-ידי ב"כ עו"ד שגיא גרינפלד
3. אביאל זיתוני
על-ידי ב"כ עו"ד יוסי סקה ועו"ד יוסי בכר
4. שלומי חיוט
על-ידי ב"כ עו"ד ירוסלב מץ

גזר דין

כללי

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: נאשם 1 - עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 יחד עם סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ועבירה של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; נאשם 2 - עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; נאשמים 3 ו-4 - עבירה של ניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 יחד עם סעיף 382(א) ויחד עם סעיפים 25 ו-29(ב) לחוק העונשין ועבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.
2. במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים תוקן כתב האישום מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש ובהקשר זה טען כל על פי מיטב שיקול דעתו.
3. על פי כתב האישום המתוקן, בין המתלונן לבין נאשם 1 ואחיו ניר שימול (להלן: **ניר**) היכרות מוקדמת על רקע עסקי. ביום 22.12.20 התגלע סכסוך בין ניר למתלונן. במועד שאינו ידוע למאשימה, לאחר פרוץ הסכסוך, קשרו

עמוד 1

הנאשמים קשר לתקוף את המתלונן ולפגוע בו. נאשם 2 הצטייד באולר בעל להב באורך 8.5 ס"מ ובתרסיס גז פלפל (יצוין כי בהתאם להסכמות הצדדים, נאשמים 1, 3 ו-4 לא ידעו על הצטיידותו המוקדמת של נאשם 2 באולר ובתרסיס הפלפל - ב.ש). הנאשמים הגיעו באותו היום, סמוך לשעה 14:58 למקום העבודה של המתלונן, כאשר נאשם 2 נעמד בסמוך למקום ותצפת לעברו ונאשמים 3 ו-4 נעמדו במגרש חנייה סמוך.

בשעה 14:59 התקשר נאשם 1 למתלונן והציג בפניו מצג שווא לפיו הגיע למקום עבודתו לשם סיוע בפתרון הסכסוך, באומרו בכזב בין היתר "**לפתור את הבעיה שלך ושל ניר**". בעקבות כך הסכים המתלונן להגיע למגרש החניה.

בשעה 15:04 הגיע המתלונן ופגש בנאשם 1. השניים התחבקו ושוחחו כ-30 שניות. בשלב מסוים, סימן נאשם 1 אל עבר נאשם 2, והאחרון יצא ממקום התצפית התקרב לעבר המתלונן והתיז לעבר צווארו גז פלפל, בעוד נאשם 1 צעק לעברו "**לא עכשיו יא אידיוט**".

בעוד המתלונן מתקשר למשטרה להזעיק עזרה, חברו נאשמים 3 ו-4 לנאשמים 1 ו-2. נאשם 1 התרחק מהמקום ונאשמים 2, 3 ו-4 קרבו בריצה אל המתלונן, שאז גמלה בליבו של נאשם 2 ההחלטה לגרום למתלונן חבלה חמורה. נאשם 2 התיז לעבר המתלונן גז פלפל ודקר אותו באמצעות האולר פעמיים, בבטנו ובמותנו, וכן חתך אותו בידו השמאלית ובאפו, בעוד שנאשמים 3 ו-4 זרקו לעברו בקבוקי זכוכית שהתנפצו.

עקב מעשיהם של הנאשמים התמוטט המתלונן על הרצפה כשהוא שותת דם. נאשמים 2, 3 ו-4 ברחו מהמקום ובמהלך מנוסתם השליכו בפחי אשפה את הכובע, המסכות והמעילים שלבשו וכן את הסכינים.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שני פצעי דקירה: דקירה עמוקה בבטן מצד שמאל ודקירה במותן גב שמאל. נפער חור גדול בדופן הקדמית של הקיבה וחור נוסף אשר הפרישו את תוכן הקיבה לחלל הבטן. בנוסף נגרם שיסוף קל בכבד וכן חתכים בזרוע שמאל ובגשר האף. המתלונן פונה לבית החולים שם קיבל טיפול רפואי ועבר ניתוח דחוף, ונותר מאושפז גם במועד הגשת כתב האישום.

תסקירי שרות המבחן ותסקיר נפגע עבירה

4. לבקשת ההגנה, נערכו תסקירים בעניינם של נאשמים 1 ו-3, אשר עברו במהלך התקופה שחלפה ממועד הגשת כתב האישום ועד מועד גזר הדין הליכי שיקום שונים במסגרת שרות המבחן. בעניינו של נאשם 2 הוגש דוח סוציאלי המתאר את נתוניו השונים.

מהתסקירים שהוגשו בעניינו של נאשם 1, עולה כי מדובר בנאשם בן 28, גרוש ונשוי בשנית, אב לשלושה, מתגורר בפתח תקווה יחד עם אשתו ושני ילדיהם המשותפים, ועובד כשכיר בתחום התקנת תשתיות תקשורת. הנאשם אובחן בצעירותו כסובל מהפרעת קשב וריכוז, שולב במסגרות לימודיות של חינוך מיוחד עד כיתה י', שאז שולב בתכנית היל"ה לנוער בסיכון עד לנשירתו מהלימודים. בגיל 17 התמודד עם אובדן אחיו הבכור שנרצח, ועל רקע זה קיבל פטור משרות צבאי בשל אי-התאמה.

במסגרת הקשר עם שרות המבחן בהליכי המעצר שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית, שם זוהו דפוסי התמכרות לסמים מסוג קנאביס, וכך גם העידו ממצאי בדיקות שתן שמסר. על רקע קשייו להכיר בבעייתיות התנהלותו הופסקה השתתפותו בקבוצה. בהמשך, בחודש אוגוסט 2021 שולב בתכנית טיפול במסגרת היחידה להתמכרויות,

שכללה טיפול פרטני וקבוצתי וכן מסירת בדיקות שתן שהעידו על ניקיונו מסמים. בחודש יולי 2022 החל טיפול ממוקד פוסט-טראומה שכלל 15 מפגשים שעסקו בחשיפה ממושכת לאירועים מעוררי טראומה ובקידום יכולתו להתמודד באופן יעיל עם הסימפטומים.

נאשם 1 תיאר בשיחותיו עם קצינת המבחן כי הוא ממוקד בניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי ואת מאמציו לעמוד במחויבויותיו במישורי חייו השונים. בכלל זה, פעל לקידום הסדר פשיטת רגל ומצוי בשלבי הסתגלות להסדר, במישור המשפחתי שיתף בהתמודדות עם החלמתה של אשתו ממחלת הסרטן, מעורבותו בגידול ילדיו והקפדה על תשלום מזונות עבור בתו הבכורה.

להתרשמות שרות המבחן הנאשם מצוי בהליך שיקום משמעותי והוא בעל מוטיבציה כנה להמשיך ולערוך שינוי בדפוסי. בבחינת הסיכון להישנות ביצוע עבירות, ההערכה היא כי הסיכון פחת (בתחילה הוערכה רמת הסיכון כבינונית) וכי המשך השתתפותו בטיפול עשוי להפחיתו עוד יותר. נוכח האמור, המליץ שרות המבחן על ענישה שיקומית בדמות הטלת צו מבחן למשך שנה, לצד מאסר שירוצה על דרך של עבודות שרות ומאסר על תנאי.

מהדוח הסוציאלי שהוגש בעניינו של נאשם 2, עולה כי הנאשם בן 27, יליד אתיופיה, אשר עלה לארץ יחד עם הוריו בגיל 3. לאחר שהות במרכז קליטה עברה המשפחה להתגורר בדירת "עמידר" בשכונת עמישב בפתח תקוה, כאשר בתקופת ילדותו נחשף הנאשם לעוני, סמים, מעורבות בפלילים וכן לאלימות של אביו כלפי אמו וכלפי בני משפחה שונים. אמו של הנאשם עובדת בשתי עבודות, ועל רקע האמור, החל הנאשם מעורבותו בעולם העברייני בגיל 17. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, תיאר כי הוזמן למקום על-ידי מכרים, וכי נהג בפזיזות וללא מחשבה, נוכח תפיסתו המוטעית כי "אין לו מה להפסיד". בתקופת מעצרו לא זכה הנאשם לביקורים של אמו ואחיותיו, ונראה כי תקופת המעצר גרמה לו לחשיבה מחודשת ביחס לנזקקותו הטיפולית. המלצת העובדת הסוציאלית, גב' שירלי שרלג היא לשלב את הנאשם במסגרת מאסרו בתכנית המטפלת במשתמשים באלכוהול וכן בתכנית בנושא אלימות.

מהתסקירים שהוגשו בעניינו של נאשם 3, עולה כי מדובר בנאשם בן 25, רווק, תושב טבריה אשר לומד בישיבת "אהבת עולם" בעיר. הנאשם הוצא על ידי גורמי הרווחה למסגרות חוץ ביתיות בהיותו בן 5, השלים 12 שנות לימוד עם תעודת מקצוע במכונאות רכב, גויס לצה"ל כנער מקא"ם אך שוחרר על רקע אי התאמה זמן קצר לאחר מכן.

הקשר של נאשם 3 עם שרות המבחן החל עוד בשלב המעצר, שאז שולב בקבוצה לעצורי בית. בהמשך פנה באופן עצמאי ללשכה לשירותים חברתיים בטבריה בחודש ינואר 2021, על מנת לקבל סיוע וטיפול מקצועי, ולאור המוטיבציה שהביע שולב בקבוצה טיפולית לצעירים.

בבחינה הערכת הסיכון להישנות ביצוע עבירות הערך שרות המבחן כי מדובר במסוכנות בינונית, וכי המשך שילובו בטיפול עשוי להפחית סיכון זה.

בתקופת הדחייה המשך נאשם 3 בטיפול פרטני, אחת לשבוע, בלשכה לשרותים חברתיים בטבריה, לצד מפגשים קבוצתיים ודווח כי ניכרים מאמציו לערוך שינוי באורחות חייו, לשים לב לדפוסי התנהגותו ולהשתלב בחברה באופן מיטיב. עוד צוין כי הוא משולב בפרויקט "ית"ד" (תכנית לאומית לצעירות וצעירים במצבי סיכון) ופועל להסדרת חובותיו. ראו גם המסמכים שהציג הסנגור מכפר הילדים והנוער "אהבה".

נוכח שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול השונים והערכתם כי מדובר באדם בעל מוטיבציה פנימית להסתייע בטיפול ולרכוש כלים להתמודדות אדפטיבית עם אתגרי החיים, המלצת שרות המבחן להארכת עונש המאסר

המותנה, צו של"צ בהיקף של 260 שעות, צו מבחן למשך 12 חודשים ופיצוי למתלונן.

5. בעניינם של נאשמים 3 ו-4 העיד מר אשר עזר. ביחס לנאשם 3 סיפר כי הכיר אותו לפני שנה וחצי ומאז הוא תחת חסותו- גר בישיבה, מתארח אצלו בשבתות וחגים, תיאר את התהליך שנאשם 3 עבר, שכלל שיחות עמו והטלת תפקידים ומטלות שונות במסגרת הישיבה. שיתף כי סבור שיש לנאשם עוד דרך לעבור, אולם נוכח הבנת הנאשם את הפסול שמעשיו הוא סבור שיש לאפשר לו להמשיך בתהליך השיקומי בו החל. באשר לנאשם 4 שיתף כי הכיר אותו לפני כחצי שנה, כשבחודש האחרון נאשם 4 מתגורר ואוכל בישיבה. כיוון שנאשם 4 עוסק בעבודות בנייה, השתלב בעבודות שיפוץ שונות לצרכי הישיבה. מר עזר סבור כי גם בעניינו של נאשם 4 "יש עוד מה לעשות" אך כעת הוא מבצע את הדברים שמתבקש בצורה טובה והוא מקווה שיוכל להמשיך ולסייע לו.

6. מתסקיר נפגע עבירה עלה כי המתלונן בן 31, עובד כשכיר בתחום התיירות, ומתגורר עם בת זוג שנמצאת בחודשים מתקדמים להריונה. בעקבות האירוע מושא כתב האישום אושפז בבית החולים איכילוב למשך 36 ימים, עם הבאתו לבית החולים עבר ניתוח דחוף במהלכו תוקנו החורים בקיבה. במהלך האשפוז והתקופה שלאחריו התמודד עם סיבוכים באזור הניתוח, התנייד בעזרת הליכון בשל קושי לדרוך על רגל שמאל והיה מצוי בחופשת מחלה עד ליום 10.4.21 (מעל לחודשיים) באופן שמנע ממנו לעבוד ופגע במצבו הכלכלי. לצד הפגיעה הפיזית, מתאר המתלונן כי הוא עודנו חש כי הוא נתון בסכנה, למרות הזמן שחלף, הידיעה כי הנאשמים משוחררים מגבירה את רמת הדריכות והחרדה והוא רואה בהם פוגעים פוטנציאליים בעתיד. היות והפגיעה בו נעשתה על-ידי אדם עימו ניהל יחסי ידידות בעבר, נגרמה פגיעה ביכולתו של המתלונן ליתן אמון ולסמוך על סובביו.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה, עו"ד אורי גולדשטיין, עמד בטיעונו על הפגיעה בערכים המוגנים של כבוד האדם ושלמות הגוף והנפש, תוך שסבר כי בעניינם של נאשמים 1 ו-2 מדובר בפגיעה בעוצמה גבוהה בעוד שבעניינם של נאשמים 3 ו-4 מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית. באשר לנסיבות ביצוע העבירה עמד התובע על התכנון שקדם לביצוע העבירה במסגרתו קשרו הנאשמים קשר לפגוע במתלונן, תוך שנאשם 2 מצטייד באולר (אף שלא יוחסה לנאשמים האחרים ידיעה לכך), על החומרה הטמונה בגיבוש תכנית למעשה אלים בטבורה של עיר, ובפרט כאשר אין קשר בין נאשם 1 לסכסוך העסקי שהתגלע בין המתלונן לבין אחיו. נטען כי נאשם 1 היה "הרוח החיה" מאחורי התכנית העבריינית, ומכאן אחריותו המסוימת לפגיעה במתלונן, אף שבפועל, היה זה נאשם 2 שדקר אותו. התובע הפנה לנזקים שנגרמו למתלונן כעולה מתסקיר נפגע העבירה, וכן לנתונים שונים העולים מתסקירי שרות המבחן, מהם ביקש ללמוד כי אין מקום להתחשב בהליכי הטיפול השונים שעברו חלק מהנאשמים.

על יסוד האמור ופסיקה שהוגשה, עתר התובע לקבוע שלושה מתחמי ענישה שונים.

ביחס לנאשם 1 - מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר; **ביחס לנאשם 2** - מתחם הנע בין 6 ל-9 שנות מאסר;

ביחס לנאשמים 3 ו-4 - מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר.

בהינתן המתחמים הנטענים, סבר התובע כי יש מקום להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 - 24 חודשי מאסר; **נאשם 2** - 7.5 שנות מאסר; **נאשם 3** - בחלקו התחתון של מתחם הענישה הנטען אך לא בתחתית המתחם; **ונאשם 4** - בשליש העליון של מתחם הענישה הנטען.

8. ב"כ נאשם 1, עו"ד אוחיון, עמד בטיעונו על כך שלאחר תיקון כתב האישום מיוחסת לנאשם עבירה שבסמכותו של בית משפט השלום, ועתר לקביעת מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות ועד מאסר בפועל. לשיטת הסנגור, ובהתחשב בהליך הטיפול שיעבר הנאשם החל משנת 2021, יש מקום לקבוע את עונשו בתחתית המתחם.

9. ב"כ נאשם 2, עו"ד גרינפלד, עמד בטיעונו על מיהותו של הנאשם, צעיר שעלה ארצה עם אמו, אחיו ושתי אחיותיו, ספג אלימות מצד אביו, וחיפש תחושת שייכות אותה מצא למרבה הצער בחברה שולית. באשר לנסיבות ביצוע העבירה עמד הסניגור על כך שהנאשם המתין בצד כמתצפת והתקרב למקום רק לאחר שנאשם 1 סימן לו לעשות כן. עוד סבר כי יש ליתן משקל לכך שהגעתו של נאשם 2 הייתה לבקשתו של נאשם 1 ובאותו היום, ומכאן הוא למד על מידת התכנון שקדם לאירוע כתכנון לא מורכב. על יסוד האמור ופסיקה שהוצגה סבר הסניגור כי יש לקבוע בעניינו מתחם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר ולמקומו באמצע המתחם. בנוסף עתר הסניגור לחפיפה מסוימת של תקופת מעצרו כשמדובר על תקופה של כשנתיים וחצי, מתוך 14 חודשים כשפוט-עצור.

10. ב"כ נאשם 3, עו"ד סקה, עמד בטיעונו בהרחבה על מיהות הנאשם וההליך השיקומי אותו עבר, תוך שהפנה לתסקירי שרות המבחן, למסמכים שהוגשו מהלשכה לשירותים חברתיים בטבריה ולדבריו של מר עזר. הסניגור עתר להארכת המאסר על תנאי בעניינו ולחריגה מטעמי שיקום בעניינו של הנאשם, כך שירצה של"צ אף בהיקף גבוה מזה שהמליץ שרות המבחן.

11. ב"כ נאשם 4, עו"ד מץ, עמד בטיעונו על חלקו של הנאשם במעשים, תוך שטען כי מיוחסת לו עבירת ניסיון, השלכת בקבוקים וניפוצם לעבר המתלונן, מבלי שאלה פגעו בו. באשר למתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 4 ביקש לאמץ את עמדת התביעה ביחס לתחתית המתחם, אם כי סבר שהרף העליון צריך להיות נמוך יותר. עם זאת, ביחס למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, חלק הסניגור על עמדת התביעה וסבר כי יש למקומו בשליש התחתון של המתחם, לאור עברו הפלילי הלא משמעותי, הודאתו והחיסכון בזמן ציבורי.

12. הנאשמים בדברם האחרון הביעו חרטה על מעשיהם.

דיון והכרעה

13. הנאשמים הורשעו כאמור, על פי הודאתם, בקשירת קשר לביצוע פשע ובעבירות אלימות שונות, כל אחד על פי חלקו, כשעבירת האלימות החמורה בהן בוצעה על-ידי נאשם 2. ככלל, עבירות אלימות פוגעות בערכים הבסיסיים של כבוד האדם, הזכות לחיים ולשלמות הגוף, וכן בערך הביטחון האישי והביטחון הציבורי.

בעקבות האירוע, וכעולה מתסקיר נפגע העבירה, נגרם למתלונן נזק משמעותי הן במישור הפיזי והן במישור הנפשי, ונתונים אלה משפיעים על עוצמת הפגיעה בערך המוגן, וצריכים לבוא לידי ביטוי במסגרת המתחם. יש משקל בעיני גם לרכיב קשירת הקשר שבא לידי ביטוי בהגעת ארבעת הנאשמים למגרש החניה, כך שלא ניתן לומר כי העימות עם המתלונן היה ספונטני. לצד זאת, יצוין כי לא הייתה מחלוקת שנאשם 2 הצטייד בגז פלפל ובאולר, על דעתו, וללא ידיעת הנאשמים האחרים, כך שגם אם נאשמים 1, 3 ו-4 הבינו שפניהם לעימות, לא בהכרח צפו את אופיו המדויק של העימות והפגיעות במתלונן.

14. עיון בכתב האישום המתוקן מלמד כי יש מקום לקבוע שלושה מתחמים שונים בהתאם לחלקו הקונקרטי של כל נאשם ונאשם.

המתחם הראשון, והוא החמור ביותר, צריך להיקבע בעניינו של נאשם 2, אשר בפועל, הוא זה שהצטייד בכלי המשחית (ללא ידיעת הנאשמים האחרים) והוא זה שריסס את המתלונן בגז הפלפל, ודקר אותו פעמיים בבטנו ובמותנו, וכן חתר אותו בידו השמאלית ובאפו.

המתחם השני בדרגת החמורה, צריך להיקבע בעניינו של נאשם 1, אשר היה זה שהתוודע לסכסוך בין אחיו לבין המתלונן, והיה זה שבמהלך האירוע אף שוחח עם המתלונן, וסימן לעברו של נאשם 2 את שסימן, שגרם לו לצאת ממקום מחבואו ולהתיז לעבר צווארו של המתלונן גז פלפל. יחד עם זאת, יש ליתן את הדעת, ולשקלל במסגרת המתחם, את העובדה כי הנאשם לא נקט באקטים פיזיים אלימים. יצוין כי לאחר תיקונו של כתב האישום, העבירות בהן הורשע הנאשם מצויות בסמכותו העניינית של בית משפט השלום, על כל המשתמע מכך.

המתחם השלישי והוא הנמוך ביותר בדרגת החמורה, צריך להיקבע בעניינם של נאשמים 3 ו-4, אשר לצד קשירת הקשר, הורשעו, כאמור, בעבירה של ניסיון לתקיפה הגורמת חבלה ממשית, והאקט הפיזי היחיד בו היו מעורבים, היה אקט זריקת הבקבוקים לעבר המתלונן, אך זאת מבלי שצוין בכתב האישום המתוקן כי הבקבוקים פגעו במתלונן (כך שנקודת המוצא היא שהבקבוקים התנפצו על הרצפה מבלי שפגעו). גם כאן, ולאחר תיקונו של כתב האישום, מדובר בעבירות המצויות בסמכות בית משפט שלום, וכפי שניתן לראות, אף משקפות רף חומרה נמוך.

מטבע הדברים, תתמקד סקירת הפסיקה במתחם הראשון, שכן לא צריכה להיות מחלוקת כי מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירות האלימות שבוצעו על-ידי נאשמים 1, 3 ו-4 (הנדונות כאמור, בבית משפט השלום) נעה בין מאסרים מותנים לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות. זהו הנתב המרכזי של הפסיקה בענישה המוטלת בבתי משפט השלום בגין מעשים דומים בחומרתם, וכך גם צריך להיקבע המתחם בעניינם לענייננו.

בכל הנוגע למקבץ העבירות שביצע נאשם 2, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 425/23 מדינת ישראל נ' (TEKESTE TEKLU) 4.7.2023 - שם קיבל בית המשפט העליון את ערעור

המדינה על גזר דין שניתן על ידי, והעמיד את עונשו של הנאשם על **48 חודשי מאסר** (חלף 32 חודשי מאסר). באותו מקרה, דובר בנאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שפגש באקראי אדם ברחוב עמו החליף מספר מילים בעוינות. לאחר שאותו אדם ירק על המדרכה בקרבתו, שלף הנאשם סכין יפנית ושיסף את גרונו של אותו אדם באבחת סכין אחת, שאז נמלט מהמקום תוך שהותירו מדמם. קורבן העבירה הובהל לבית החולים כשהוא מורדם ומונשם, ונזקק לניתוח דחוף. מקרה זה פחות חמור מעניינינו הן בשים לב לעובדה כי מדובר באירוע אקראי, והן בשים לב לעובדה כי מדובר בדקירה אחת, הגם שמדובר בדקירה באזור הצוואר.

ע"פ 8900/21 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (14.8.2022) - המערערים הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, והחזקת סכין שלא כדין, בכך שדקרו בצוואת את המתלונן מספר רב של דקירות בפלג גופו העליון, בין היתר בראשו, בצווארו, בבטנו, בגבו ובמותנו, כאשר באותה עת בעטו אחרים במתלונן והכווהו עד אשר התמוטט ונפל על הארץ. לאחר מכן, נמלטו המערערים ברכב מן המקום. בעקבות האירוע, נגרמו למתלונן חבולות חמורות בגופו, והוא הובהל לבית החולים באמבולנס, שם הוכנס לחדר הים ואושפז למשך מספר ימים. בטרם החל הליך שמיעת הראיות גובש הסדר טיעון בין הצדדים אשר נכללה בו הסכמה לעניין "תחימת" מתחם הענישה, כך שהתביעה תטען לעונש של 6 שנות מאסר ואילו המערערים יטענו לעונש של 3 שנות מאסר. בית המשפט המחוזי קבע כי הסדר הטיעון אינו בלתי סביר בנסיבות העניין, וגזר על כל אחד מהמערערים **4.5 שנות מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית. ערעור המערערים על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 5262/21 **אבו סבילה נ' מדינת ישראל** (16.5.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, בכך שדקר את המתלונן מספר פעמים בגבו ובכף ידו, ואף גרם לקטיעת חלק מאצבע הקמיצה שלו, אשר נפל לארץ. משהתכופף המתלונן להרימו, דקר אותו הנאשם פעם נוספת בגבו העליון עד אשר התמוטט ארצה. בעוד המתלונן שרוע על הקרקע, המשיך הנאשם לדקור אותו פעמים נוספות בחזהו, ולאחר מכן עזב את המקום. באותו מקרה נגרמו למתלונן דימום מאסיבי, חתכים בצוואר, בגב העליון ובבית החזה, דימום עורקי שטחי בבית החזה ושבר פתוח של אצבע 4 ביד שמאל. בעקבות כל אלה, עבר המתלונן סדרת ניתוחים, ואושפז בטיפול נמרץ, כאשר הוא מורדם ומונשם. בית המשפט המחוזי קבע אז **מתחם ענישה הנע בין 7 ל-11 שנות מאסר**, והשית על הנאשם עונש של 8 שנות מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה, חלקו במצטבר, ולצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש, תוך שציין שבנסיבות העניין העונש שנקבע דווקא עושה חסד עם המערער.

מקרה זה חמור מעניינינו הן בשים לב להיקף הדקירות, והן בשים לב לנחישות שאפיינה את הנאשם, בכך שהמשיך לדקור את קורבן העבירה גם לאחר שנפל ארצה.

ע"פ 3498/19 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (15.9.2020) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 (א)(1), ובעבירות של החזקת סכין והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום הנאשם שנשא על גופו סכין, הבחין במתלונן שצעד ברחוב, החל לרוץ אחריו כשהוא אוחז בסכין והניף אותה לעבר גרונו של המתלונן. המתלונן הניף את ידיו מעלה על מנת להגן על עצמו והמערער דקר אותו שתי דקירות, אחת בזרוע ימין והשנייה באמת יד ימין, ונמלט מהמקום. כאשר נעצר נמצאו בביתו של המערער 3.2 גרם סם מסוג חשיש. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חתך צידי עמוק בזרוע ימין

וחתך עמוק בחלק החיצוני של אמת יד ימין ופגיעה בגידים שגרמה לפגיעה בתפקוד כף ידו. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו **מתחם הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר** וגזר עליו 7 שנות מאסר. כמו כן הופעל מאסר על תנאי של 12 חודשים במצטבר, כך שירצה 8 שנות מאסר. ערעור הנאשם נדחה.

ע"פ 2988/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.2015) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין, בכך שבמהלך קטטה שפרצה במתנ"ס בין שתי חבורות צעירים משתי משפחות שונות, דקר את המתלונן דקירה עמוקה בבטנו באמצעות סכין גדולה שנשא עמו. כתוצאה מהדקירה נגרמו למתלונן חבלות חמורות ובין היתר חתך עמוק המגיע עד לווריד הכבד המרכזי וכן דימום תוך-בטני מאסיבי. המתלונן הובהל לבית החולים, שם עבר החייאה וניתוח לטיפול בדימום ובחבלות. בית המשפט המחוזי קבע אז **מתחם ענישה הנע בין 3 ל-7 שנות מאסר**, והשית על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והמיר את רכיב המאסר כך שהוטלו על הנאשם **6 שנות מאסר בפועל**.

ת"פ (מחוזי ב"ש) **46721-01-21 מדינת ישראל נ' אבו רקייק** (18.9.2022) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, והחזקת סכין שלא כדין, בכך שלאחר ויכוח שניהל עם המתלונן ברחוב על נושא שאינו ידוע, הלך לדירת אחיו הסמוכה ושב עם סכין, באמצעותה דקר את המתלונן פעמים רבות בפלג גופו העליון ובגבו. כתוצאה מהדקירות הועבר המתלונן למחלקת טיפול נמרץ, שם אושפז במצב קריטי ועבר סדרת ניתוחים מצילי חיים, לאחר שאיבד דם רב ובשל דימום פנימי ממנו סבל. כמו כן, נגרמו למתלונן קרע בסרעפת ושרר באחת הצלעות, והוא אושפז בבית החולים למשך שמונה ימים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר**, והשית על הנאשם עונש של 6 שנות מאסר בפועל. ערעור בבית המשפט העליון תלוי ועומד (ע"פ 7317/22 **אבו רקייק נ' מדינת ישראל**).

קביעת מתחמי העונש ההולמים

15. על יסוד כלל הנתונים שפורטו ראיתי לקבוע את מתחמי הענישה באופן הבא:

נאשם 1 - מתחם הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר; **נאשם 2** - מתחם הנע בין 4.5 ל-7 שנות מאסר; **נאשמים 3 ו-4** - מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים

16. באשר לעונשים המתאימים לנאשמים, בגדרם של המתחמים שנקבעו בעניינם, ראיתי להתחשב בנתונים הבאים:

נאשם 1 -בן 28, אב לשלושה ילדים קטנים, נעדר עבר פלילי, נטל אחריות מלאה להתנהגותו והביע חרטה, הודה וחסך זמן ציבורי. לצד נתונים אלה, הנאשם אף נרתם להליך טיפולי משמעותי וממושך בתחום ההתמכרויות והטראומה, זאת לצד קידום הסדר הליך פשיטת רגל והסדרת חובות. צבר הנתונים בעניינו מאפשר

לגזור את דינו בהתאם לרף התחתון של המתחם, וכך בכוונתי לעשות.

נאשם 2 - בן 27, רווק, נסיבות חיו מורכבות כפי שעלה מדבריהן של אמו ואחותו וכי שעלה אף מחוות הדעת הסוציאלית בעניינו, עברו הפלילי כולל עבירות אלימות ורכוש שונות בגין ריצה מספר תקופות מעצר קצרות, וכן בעניינו 3 חודשי מאסר על תנאי בר הפעלה בגין עבירה של החזקת סכין, בה הורשע גם בתיק זה. לצד אלה יש לזקוף לזכותו את נטילת האחריות למעשיו והחיסכון בזמן ציבורי.

נאשם 3 - בן 25, רווק, גדל בנסיבות חיים מורכבת כמתואר בתסקיר, בעברו הפלילי הרשעה אחת בעבירות אלימות ורכוש בגינה הוטלו עליו 10 חודשי מאסר על תנאי בר הפעלה. בלא התחשבות בהליך השיקומי שעבר, ותוך התחשבות גם בנטילת האחריות ובחיסכון בזמן הציבורי, היה מקום להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ואולם, נוכח ההליך השיקומי בו השתלב הנאשם, שכלל טיפול פרטני וקבוצתי, לצד השתלבות בפרויקט "ית"ד" והסדרת חובותיו, והתרשמות שרות המבחן כי מדובר בצעיר בעל כוחות משמעותיים ומוטיבציה פנימית להסתייע בטיפול, נראה כי יש מקום בעניינו לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שקבעתי. כאמור, לחובת הנאשם מאסר מותנה בן 10 חודשים, ככל שהיה מדובר במאסר מותנה קצר יותר שניתן להטילו בדרך של עבודות שרות, הייתי נכון לעשות כן, אולם אורכו של המאסר המותנה אינו מאפשר לעשות כן, ודומני כי במקרה דנן יש ליתן משקל מוגבר לאינטרס השיקומי, באופן של הארכת המאסר המותנה לצד הטלת צו מבחן שיאפשר פיקוח על המשך ההליך הטיפולי. איזון מסוים יימצא לטעמי, גם בדרך של הטלת צו של"צ בהיקף משמעותי מזה המוצע על-ידי שרות המבחן - 350 שעות. רכיב מאזן נוסף ניתן לראות בתקופת מעצרו של הנאשם העומדת על כחודשיים (3.2.21 עד 30.3.21) תקופה שהייתה מנוכה מתקופת המאסר, ככל שהייתה מוטלת כזו, ואילו כעת, לא ניתן להתחשב בה במישור "הפורמלי" של גזר הדין.

נאשם 4 - בן 41, אב לשני ילדים, עברו הפלילי כולל 3 עבירות קודמות בתחום הסמים והאלימות כשהאחרונה בהן בוצעה בשנת 2019. גם לזכותו יש לזקוף את נטילת האחריות למעשיו והחיסכון בזמן ציבורי. מכלול נתוני מצדיק העמדת העונש המתאים על תקופת מאסר שניתן לרצותה בעבודות שירות אך כזו שאינה משקפת את הרף התחתון של המתחם.

17. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות (בניכוי ימי המעצר 22.12.20 עד 17.2.21).

עבודות השרות יבוצעו במרכז יום לקשיש "פגה", רח' פפר יוסף 20 פתח תקוה החל מיום 3.9.23, שאז יתייצב הנאשם בשעה 08:30 בבוקר בפני הממונה על עבודות שרות.

ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות

נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של קשירת קשר (לפשע או עוון).

ד. קנס בסך 3000 ₪. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.23 ועד לסיום התשלומים או 15 ימי מאסר תמורתו.

ה. פיצוי למתלונן (עד תביעה 1) בסך 5000 ₪, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.23 ועד לסיום התשלומים.

בהסכמת ההגנה, יקוזזו הקנס והפיצוי למתלונן מתוך סכום ההפקדה בתיק המעצר והיתרה תושב לנאשם. ככל שקיימת מניעה על-פי דין בהעברת הסכום, תעמוד ההוראה בדבר ביצוע תשלום הקנס והפיצוי על-ידי הנאשם על כנה.

נאשם 2

א. 5.5 שנות מאסר לריצוי בפועל.

מתקופת המאסר תנוכה תקופת המעצר שבין יום 2.1.21 ועד יום 7.4.21.

כיוון שהנאשם החל לרצות ביום 7.4.21 שתי תקופות מאסר עוקבות (10 חודשים בת"פ 14015-07-21 ו-4 חודשים בת"פ 26432-07-19, להלן - **המאסר האחר**) ראיתי לקבוע כי מעבר לניכוי ימי המעצר עליו הוריתי (2.1.21 ועד יום 7.4.21) תרוצה יתרת המאסר בחפיפה מסוימת למאסר האחר, ותחושב החל מיום 1.2.22. הוראה זו משקפת חפיפה של כ-4 חודשים למאסר האחר, ונותנת ביטוי מוגבר להודאת הנאשם ולעובדה כי אלמלא היה הנאשם עצור גם בתיק שבפניי, לא מן הנמנע כי היה זוכה לקיצור מסוים בתקופת המאסר האחר.

ג. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין.

ה. פיצוי למתלונן (עד תביעה 1) בסך 5,000 ₪, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.23 ועד לסיום התשלומים.

נאשם 3

א. אני מאריך את המאסר המותנה בן 10 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 38556-09-19 למשך שנתיים נוספות מהיום.

ב. צו של"צ בהיקף של 350 שעות על-פי תכנית שתוגש על-ידי שרות המבחן עד ליום 1.9.23.

ג. צו מבחן למשך 12 חודשים.

הוסבר לנאשם כי אם יפר את צו השל"צ או את צו המבחן ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולגזור את דינו מחדש.

ד. פיצוי למתלונן (עד תביעה 1) בסך 1,000 ₪, אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.8.23.

בהסכמת ההגנה, יועבר הפיצוי למתלונן מתוך סכום ההפקדה בתיק המעצר והיתרה תושב לנאשם. ככל שקיימת מניעה על-פי דין בהעברת הסכום, תעמוד ההוראה בדבר ביצוע התשלום על-ידי הנאשם עד ליום 1.8.23, על כנה.

נאשם 4

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות (בניכוי ימי המעצר 11.2.21 עד 12.5.21).

עבודות השרות יבוצעו בבית חולים פוריה החל מיום 20.7.23, שאז יתייבב הנאשם בשעה 08:30 בבוקר בפני הממונה על עבודות שרות.

ב. 7 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים (2) מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של קשירת קשר (לפשע או עוון).

ד. פיצוי למתלונן (עד תביעה 1) בסך 1,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.8.23.

בהסכמת ההגנה, יועבר הפיצוי למתלונן מתוך סכום ההפקדה בתיק המעצר והיתרה תושב לנאשם. ככל שקיימת מניעה על-פי דין בהעברת הסכום, תעמוד ההוראה בדבר ביצוע התשלום על-ידי הנאשם עד ליום 1.8.23, על כנה.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן וכן לממונה על עבודות שירות.

ניתן והודע היום כ"א תמוז תשפ"ג, 10/07/2023 במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט
סגן נשיא